

PADOMJU KULDĪGA

Latvijas Kompartijas
Kuldīgas rajona komitejas
un Kuldīgas rajona izpildu
komitejas orgāns

IZNĀK TRIS REIZES NEDEĻĀ
Redakcija Kuldīgā, Ventpils ielā Nr. 19
Tālrunis Nr. 105
Redakcija atvērta no plkst. 9—18
Numurs maksā 15 kap.

Nr. 143 (1879)

Svētdien, 1956. g. 2. decembrī

12. gads

Attīstīsim visas saimniecības nozares

Partijas un valdības lēmumos par lauksaimniecības attīstību izvirzīts svarīgs uzdevums — nemitīgi paaugstināt kolchozu un kolchoznieku ienākumus. Mūsu rajonā galvenā saimniecības nozare ir lopkopība un tā arī dod lielākos ienākumus. Taču vairāku kolchozu pieredze apliecina, ka vispusīga ražošanas ar labi attīstītām palīgozārēm vairo kopējos ienākumus, padara bagātāku izstrādes dienu, turīgākus pašus arteļa biedrus. Tā krietni ienākumus ik gadus kolchozām „Imanta” dod palīgozāres — dārkopība, dīksaimniecība un biškopība. Kolchozā „Boļševiks” izstrādes dienas vērtību manāmi cel dārkopība, kura šogad dod ap 150 tūkstošus rubļu. Kolchoznieki pareizi novērtējuši šīs saimniecības nozares lietderību ienākumu vairošanā un dārkopību paplašina — pagājušajā gadā uzcēla 2 jaunas siltumnīcas un pašreiz cel vīnu. Dārkopībai pievēršusies arī kolchozi „Traktorists”, „Padomju Latvija”, Raiņa vārdā nosauktais. Un jāsaka, ka pirmo gadu panākumi pārliecinajuši valdes un kolchozniekus un tiek veikt pasākumi, lai nākamajā gadā šo nozari paplašinātu.

Bet daudzos kolchozos, kā „Brīvība”, „Aktivists”, „Sarkanais karogs” nav mazākas iespējas attīstīt dārkopību un tomēr šīs iespējas valstī ienākumus nelizmanto. Vēl sliktāk, kolchozā „Jaunā gvarde” pieļauj saimniecības palīgozāru sašaurināšanos. Kolchozā „Jaunā gvarde” pirms dažiem gadiem bija siltumnīca ar vīnogulājiem. Valdes bezrūpība noveda pie tā, ka vīnogulāji iznīkuši. Ne visai sen labus ienākumus deva dīksaimniecība. Tagad arī tā sašaurinājusies un ienākumi ir mazāki. Kolchozā „Sarkanā zvazne” šogad lauksaimniecības izstrādē varēja parādīt daudz jauna un interesanta, kas sasniegts dārkopībā. Bet tas nebūt nenozīmē, ka var nesaudzēt siltumnīcas un aizlaist bojā lecekšu logus.

Pavisam maz mūsu rajonā audzē ādens putnus. Bet Igaunijas PSR Paldes rajonā tos izmanto ne tikai gaļas ieguvei, bet arī olu ražošanai. Padomju saimniecībā „Udena” šovasar bija ap 6000 piļu un to dējība bija 120—130 olu gadā, kamēr mūsu rajona kolchozos, kā „Proletarietis”, Ždanova vārdā nosauktais, „Aktivists” no visas gada laikā iegūti 11—15 olu.

Prāvus ienākumus var dot plašie augļu dārzī mūsu kolchozos. Tikai pavisam maz ir kolchozu, kur par tiem rūpjas. Parasti dārzus atceras tikai tad, kad jānovāc raža. Neapkopti augļu koki iet bojā, bet par jaunu stādīšanu nedomā.

Tas pats sakāms par biškopību. Tikai reta kolchozā, kā „Imanta”, „Uzvara” un vēl dažos ir ienesīgas bišu saimes.

Neviens kolchozs, izņemot „Cīņu”, „neledrošinās” uzsākt sudrablapsu un eltu kažokādu zveru audzēšanu. Taču to, cik šī nozare ienesīga, patēlks ne tikai sudrablapsu kopējs b. Grihulis, bet ikviens kolchoza biedrs.

Vispusīga palīgozāru izveidošana atsedz jaunas, plašas rezerves kolchozu ekonomikas straujākai attīstībai, un tas nedrīkst atstāt neizmantotas. Patērētāji gaida vērtīgus pārtikas produktus, rūpniecība — izejvielas. Tapēc attīstīsim visas palīgozāres.

590 jaunas lopu kūtis

Sestās piegādes pirmo gadu Mari APSR kolchozi atzīmējuši ar nepieredzētu vērienīgu kapitalajā celtniecībā. Kopš gada sākuma nodotas ekspluatācijā 360 tipveida kūtis, kurās ir vieta vairāk nekā 36 tūkstošiem lopu. Visā drīzumā nodos ekspluatācijā vēl

230 kūtis. Republikā nav neviena lauksaimniecības arteļa, kurā kaut ko nebūvētu.

Republikas kolchozi šogad izlieiojuši lopu mītņu celšanai vairāk nekā 52 miljonus rubļu.

(TASS)

Kolchozos «Brīvība» un Leņina vārdā nosauktajā cukur- bietes zemē neatstāj. Kā jūsu kolchozā?

Cukurbiešu novākšanu aizkavēja agri iestājies sals. Tomēr Leņina vārdā nosauktā lauksaimniecības arteļa laudis neapstājas grūtību priekšā un cukurbiešu izraušanai pašreiz kolchozā izmanto tehniku. Tā traktorists b. Šovalovs ar traktoru KD-35, kam piekabē arklis, cukurbietes izceļ no zemes. Tās kolchoznieki tūlīt salasa vienkopus un nogādā šķūņos, kur bietes nodarinās. Tādā veidā novāktas cukurbietes no vairāk kā 2 hektāriem.

M. Roga

Iestājoties saram, kolchozā „Brīvība” ap 4 ha platībā cukurbietes palika nenovāktas. Kolchoznieki nolēmuši izaudzēto ražu zudumā nelaist un tagad biešu novākšanu turpina. Piektdien cukurbiešu laukā strādāja vairāk nekā 20 cilvēki. Kables MTS traktorists b. Zaļums ar pieckorpusu arklu bietes izcēla, bet kolchoznieki tās nesa vienkopus un veda šķūņos. Centīgi biešu laukā strādāja kolchoza priekšsēdētājs b. Alksnis, fermu pārzine Anna Grundmane, brigadieris b. Krasovskis, kolchoznieces bb. Neitale, Tomaša un citi. Šajā dienā novāca bietes apmēram no hektāra.

A. Liepa

Izvests 140 tonnu kūtsmēslu

Lauksaimniecības arteļa „Graudis” pirmās laukkopības brigades kolchoznieki sākuši kūtsmēslu izvešanu no liellopu novietnes. Kūtsmēslus veda ar 6 pajūgiem, un kā citīgākie vedēji atzīmējami kolchoznieki R. Zandersons, K. Celms, V. Jermaļuks un citi. Brigades laudis kūtsmēslus veda uz nākamajā gadā cukurbiešu un citu rušināmo kultūru stādīšanai paredzētiem laukiem. Tagad šīs brigades kolchoznieki izveduši 140 tonnas mēslojuma.

Bez tam vēl kolchoznieki uz zālāju laukiem izveduši vairāk kā 30 tonnas vircas.

Z. Smilga

PIRMIRINDAS ĻAUDIS

Zirgkopis JĀNIS ŠLESERIS

Tanī novembra svētdienas rītā zirgkopēju Jāni Šleseri sastapu dzīvoklī. Viņš nebija viens: pie galda jau sēdēja kāds cits kolchoznieks, acīm redzot atnācis pēc pajāga. Par spīti pirmajam salam kolchoznieki bija sarīkojuši cukurbiešu novākšanas talku, pieaicinājuši arī iestāžu kalpotājus un tādēļ nepieciešami pāris speciālie zirgi sakņu aizvešanai šķūņos.

— Vajadzēja jums tikai atnākt

mazliet agrāk un nāktos pagaidīt, — pasmaidīja zirgkopējs. — Biju pēc dēļiem un nupat kā atgriezies. Jāpalabo kūs grieisti un personīgā kūtsaugša jāatdala no kolektīvās.

Tiešām, pagalmā pa vajājam kūtsaugšas dūriem ievēroju dēļiem piekrautus ratus. Jā, čakls darba darītājs svētdienā negrib būt mierīgs...

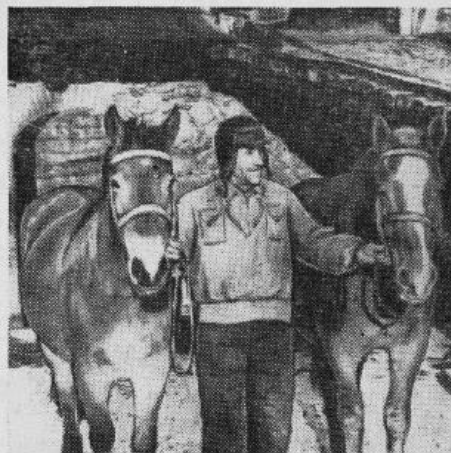
...Bija tas vēl tikai pirms nepilna gada. Kūti pat ar zābakiem bija pagrūti iekļāt — staigāja pa tālpām. Arī pagalmā nebija daudz labāks. Kūts bija tumšs, aizjūgi samesti uz vādžiem kā pagadīties. Ja nu vajadzēja kādam zirgam atrast vajadzīgās sakas vai iemauktus, savandīja visus vienu kāudzi un ir tad vēl neatrada.

Un kādi tajā laikā bija zirgi! „Iesalnieku” novietne ne vienam vien kolchozniekam sagādāja istas galvas sāpes. Pavasari vairākus zirgus nācās „stēt strīkos”, lai noturētu kājas. Tā tas bija tānī laikā, kad Leņina vārdā nosauktā lauksaimniecības arteļa darbarūku saimē iestājās Jānis Šleseris un uzņēmās zirgkopēja pienākumus.

Bet kā šodien izskatās kūti?

Gan gaiteni, gan zirgu stāvētētās ir līdzena dēļu grīda. Katrs zirgs atrodas atsevišķā nodalījumā. Ienācējam nepaliek nepamānīt daudzie vadži pie vienas sienas. Uz tiem rūpīgi sakārtoti karājas zirgu aizjūgi.

— Lūk, te ir katra zirga vārds, rādīdams nelielus finiera dēļus ar uzrakstiem, nosaka zirgkopējs. — Tādi būs ne vien pie zirgu stāvētām, bet arī pie vādžiem, kur karājas aizjūgi. Būtu jau

pielicis, bet rīt noteikti domāju izbalsināt kūti. Rau, kaļķi un viss pārējais jau atvests...

Kūti tiešām tagad ir sauss, tīrs. Ne velti dažs kolchoznieks saka, ka tur jau var ar zeķēm staigāt. Zirgkopējs pārkārtojās arī mēslu izvešanu no kūts. Agrāk to izdarīja pa dūriem, tagad — pa speciālu lāku.

Taču neskatoties uz to, ka jāapkopj pavisam četrpadsmit zirgu un darba diena sākas jau piecos rītā, visu kūts „restaurāciju” paveicis gandrīz vienīgi pats zirgkopējs. Viņš pat daļu jumta noklājis ar jaunām skaidām.

Padomāts arī par zirgu barošanu. Vasarā piefermas laukā izaudzēja 5,5 t sakņu un kartupeļu. Tagad divas reizes dienā zirgiem var izbarot pa kilogramam sulīgās barības. Sakņu mazgāšanai zirgkopējs izveidojis speciālu ierīci. Turpat kūti atrodas muca, kur ādens apstilst pirms dzirdināšanas.

Udenim vienmēr pieber arī nedaudz lopbarības sāls. Barību zirgi saņem piecas reizes dienā.

— Pašreiz rupjā barība ir diezgan pasmalka, tādēļ izbaroju tāpat, — stāsta b. Šleseris. — Vēlāk to noteikti ekslešu. Šim nolūkam sakārtoju divas rokas ekslemašinas.

Spraigā darbā rīts mainās ar vakaru, aizrit diena pēc dienas. Bieži darbā čaklajam zirgkopējam palīdz arī dzīvnieku biedrs. Nereti arī jau sen satumsis, bet zirgkopējs vēl kūti pie saviem mitumiem. Kas par to, ja dažreiz darba diena ir pagara; toties var priecāties, ka darbs labi veikts, zirgi labas miesās, spēcīgi.

R. Līdumnieks

Sēkla atbērtā

Diendienā nepārtrauc dūkt Kuldīgas MTS kūlmašīna lauksaimniecības arteli „Komunars”, ko vada Kristaps Ozolnieks. Dienā izkuļ apmēram 8 tonnas graudu. Labākais bīrums ir rudziem un kviešiem — no katra hektara turpat 12 centneru.

Kolchoznieki vispirms kūla labību no tiem laukiem, kuri paredzēti sēklai. Tā uz šodien viss sēklai paredzētais daudzums graudu nokults un atbērts, lielākā daļa pārbaudīta.

I. Sila

PIEREDZES APMAIŅAI

MŪSU PANĀKUMU PAMATS

Šogad, ievērojot visus agrotehnikas noteikumus, mēs izaudzējām bagātu graudaugu, kartupeļu un citu kultūru ražas. Sekmīgi veicām arī to novākšanu. Tagad pēc apstākļiem aprēķiniem varu teikt, ka šogad klētīs sabērti turpat divas reizes vairāk graudu nekā pērn. It sevišķi bagātīga raža izaugusi brigadierā b. Freiberga laukos. Viņa laudis jau tagad izkūlušai vairāk nekā iepriekšējā gadā, taču šķūņos vēl nekulti turpat puse no visiem graudaugiem. Pašreiz mēs nodarbinām divus Kables MTS labības kūlējus. Tas dos iespēju kūšanu pabeigt vēl šajā mēnesī.

Šoziem mums iezīmots arī divtik daudz kartupeļu nekā pērn, kas pilnīgi apmierinās ne tikai cūku fermas vajadzības, bet kartupeļus visā ziemošanas periodā saņems arī visas mūsu brūnaļas. Tanis brigādēs, kur nekūlam, uzsāktā mēslojuma izvešana.

Daudz darba šajās dienās ir arī agronomi b. Jostiņai, klētniekiem un kolchozniekiem, kuri rūpējas, lai visa sēkla tiktu labi iztīrīta un uzglabāta. Puse no visa sēklas daudzuma ir jau pārbaudīta.

Darba pa pilnam bija mūsu būvbrigādes vīriem. „Virsaišos“ kapitāli bija jāpārbaudīja novietne 20 slaucamām govīm. „Lāču krogā“ bija jāuzliek jauns jumts, jāieliek jaunas grīdas. Jāsaka, ka viss tas ir padarīts, un ar prieku varu sacīt, ka lopu novietņu sagatavošana ziemei veikta laikā.

Visu lopbarību esam novietojusi noslēgtos šķūņos, tā ir uzmērīta un nodota furāžieru pārziņā.

Salīdzinot ar iepriekšējiem gadiem, jāsaka, ka šogad, neskatoties uz sliktiem laika apstākļiem, esam guvuši daudz labākus panākumus kā jebkad.

Dažs labs pat no kolchozu

priekšsēdētāju vidus iebildīs, ka savlaicīgi visu ražu nebija iespējams novākt, jo bieži lija, ātri uznāca sals. Es tam nepiekrītu un uzskatu, ka galvenais ir kolchoza valdes pārdomāta darbība, nepārtrauktas rūpes par visām saimniecības nozarēm.

Mūsu kolchozā valde sastāv no 8 locekļiem, tajā ir laukkopības brigāžu brigadieru b. Freibergs un P. Skripijs, zirgu kopējs Kārlis Pramberts, slaucēja Lilija Merclina, laukkopis A. Lapiņš, posminieks Jēkabs Zlūģis un vēl citi no apzinīgāko un aktīvāko kolchoznieku vidus.

Ievērojot to, kur strādā paši valdes locekļi, sadalījām pienākumus. Tā slaucējai Lilijai Merclinei uzticējām raudzīties par kārtību fermās, Augustam Jansonam — par būvniecību, bet laukkopībā strādājošiem — par lauku darbiem.

Šāda pienākumu sadale sevi spīdoši attaisnoja. Katrs valdes loceklis rūpējās, lai viņa pārraudzības objektā vienmēr visi darbi labi veiktos. Lūk, daži piemēri. Mercline konstatēja, ka „Virsaišu“ novietnē, kur atrodas b. Garokalnes grupas govīs, nolietojušies grīdas dē-

ļi. Nepieciešams bija steidzīgs remonts. Viņa to ziņoja valdei un tur gridu izremontēja. Vēl viņa bija novērojusi, ka slaucēja Eda Betmane slikti apkopj savas govīs. Viņa tai aizrādīja vairākas reizes. Taču tas nelīdzēja, un b. Merclina to ziņoja valdei.

Valdes loceklis b. Lapiņš rudenī konstatēja, ka trešās laukkopības brigādes brigadieris b. Ventnieks nebija noslēdzis visus labības šķūņus. Brigadierim nācās uzklaut valdes locekļa balsi un savu klūdu izlabot. Dažādas nekārtības atklāja arī vairāki citi valdes locekļi. Vispirms trūkumus viņi centās pašiem saviem spēkiem novērst, bet ja tas nelīdzēja, tad vainīgos izsauca uz valdes sēdi. Tur izskaidrojām viņu kļūdas, un tie labojās.

Mūsu valdes locekļi ir arī socialistiskās sacensības iniciatori laukkopības brigādēs. Sacensība jo sevišķi spraiga bija lauku darbos, kā sējā, ražas novākšanā un citos.

Regulāri divas reizes mēnesī mums notiek valdes sēdes. Tajās uzaicinām piedalīties visus vadošos kolchoza darbiniekus, aktīvākos laukkopjus un lopkopjus.

Dažādu lauku darbu sākumā sasaucām papildus valdes sēdes, kuras ir paplašinātas. Te uzklāsim kolchoznieku priekšlikumus, ierosinājumus. Ko dod šādas paplašinātas valdes sēdes? Tās svarīgāko jautājumu izskatīšanā piesaista plašākas kolchoznieku masas. Atklāti jāsaka, — mūsu valdei nav neviena lēmums, kurš laikā nebūtu izpildīts. Tā, lūk, arī ir mūsu panākumu atslēga.

J. Muļžnieks,
kolchoza „Uzvara“ valdes
priekšsēdētājs

MUMS RAKSTA

Nosodāma ricība

Nesen noskaidrojās, ka kolchozā „Sarkanā zvaigzne“ no „Ābeliņu“ šķūņa pazuduši vežums auzu un siena. Izrādījās, ka minētais šķūnis pirms kūšanas nav bijis aizslēgts un turpat netālu atrodas novietne trijiem zirgiem, kuras brauc un kopj kolchoznieki Junkurens un Kudracovs. Jau ar sala iestāšanos zirgus turēja kūtī un tad barību ņēma no minētā šķūņa bez kādas kontroles. Tā pārpilnībā dota ne tikai zirgiem kā barība, bet arī kā pakaiši, kas ir redzams zem zirgu kājām kūtī. Ar nekultām auzām zirgus barojis kolchoznieks J. Peniķis un citi.

Tāda izturēšanās pret sabiedrisko mantu ir nepieļaujama kā no kolchoznieku, tā no brigadieru b. Joniņa puses, kurš pat nezina, vai šķūnī iztrūkst viens vai vairāki vežumi lopbarības. Nosodāma ir brigadieru ricība, kas atļāvis turēt kolchoznieci E. Peniķei savu personīgo lopbarību kopā ar kolchoza lopbarību minētajā šķūnī. Nav šaubu, ka tas nav vienīgais šķūnis, kurš ir vajā un no kurienes gan kā „papildus“ barību deva un citādi pazūd lopbarība.

V. Biksons,
milicijas iecirkņa pilnvarotais

Izmanto mašīnu personīgām vajadzībām

Ceļu ekspluatācijas iecirkņa Nr. 12 šoferis Eriks Kārklis šā gada 25. novembrī ar valsts mašīnu veda granti Kursas ciema iedzīvotājam Andžam Jansonam. Par 7 autokrāvējam grants šoferis no Jankovska saņēma atlīdzību.

Bez tam b. Kārklis visu vasaru gandrīz katru vakaru brauca uz Kursas ciema „Pavalkalniem“.

Vai tiešām uzņēmuma vadība to nezina, vai arī uzskata par nenozīmīgu sīkumu?

A. Kraste

PA LAIKRAKSTĀ IEVIETOTO MATERIALU PĒDĀM

«Arī sienas avīzei jābūt»

Ar šādu virsrakstu mūsu laikraksta 123. numurā bija ievietots kritisks materials par to, ka Staļina vārdā nosauktajā kolchozā neregulāri izdod sienas avīzi.

Atbildē redakcijai kolchoza

valde ziņo, ka raksts apspriests komjaunatnes pirmorganizācijas sapulcē un uzdots kultordzei Ausmai Viksnai raudzīties, lai sienas avīze iznāktu regulāri. Izdots jauns sienas avīzes numurs.

Atvērs jaunus veikalus

Mūsu laikraksta šā gada 23. novembra numurā bija ievietots raksts par to, ka rajona tirdzniecības uzņēmumu vadītāji vēl līdz šim nav parūpējušies par veikalu iekārtošanu pilsētas attālākos rajonos, kā arī minēti fakti, ka pilsētas veikalos mazā izvēlē ir māla trauki un vispār tirdzniecībā nav koka trauku.

Tagad saņemta Kuldīgas patērētāju biedrības priekšsē-

dētāja b. Froļcova atbilde, kurā viņš ziņo, ka ne vēlāk kā 1957. gada 1. ceturksnī Pārventā un „Putnu dārza“ teritorijā atvērs jaunus pārtikas preču veikalus. Pašreiz visos veikalos kā pilsētā, tā laukos palielināts arī māla trauku sortiments un veikti pasākumi koka trauku iegādei citos rajonos, un tie drīz būs pārdošanā Kuldīgas veikalos.

Pagājušajā vasarā mums bija izdevība apmeklēt Piejūras novada kolchozu dārzus.

... Lūk, gandrīz četrdesmit hektaru platībā plešas Choralas rajona Popovkas ciema kolchoza dārzs. Dārza apskatīšanu mēs sākam ar vīna kokiem. Tas ir kolchoza dārzkopja Semjona Belana visiemīļotākais darba lauks. Nekur viņš neiet tik bieži kā uz vīnogu plantācijām. Vienādās, līdzienās rindās aug vīna koki. Briestšie ķekari velk zarus uz leju, tāpēc tie rūpīgi pacelti uz balstiem. Semjons Belans saudzīgi pie skaras te vienam, te otram ķekaram un, priecādamies kā bērns, ātri runā: „Skatieties! Tas taču tāpat kā Krīmā. Būs centneri 30 no hektara“.

Taču kolchoza dārzkopis kļuvis slavens ne tikai ar vīnogām. Viņa uzraudzībā ir 30 hektaru liels dārzs. Tur aug gan ābeles, gan bumbieres, gan plūmes, gan ogulāji. Kādu tik šķirņu turnav!...

Kolchoza kantorī, kur pie sienām redzami pirmindnieku portreti un kolchoza attīstības diagramas, mūs uzņēma drukus,

VĒSTULE NO TĀLAJEM AUSTRIEM

Piejūras dārzi...

plecīgs cilvēks. Tas ir kolchoza priekšsēdētājs, PSKP XX kongresa delegāts A. Samochatko, kas Tālajos Austrumos dzīvo jau no kara dienām, kad viņš tika ievainots. Dažos izteiksmīgos skaitļos viņš atklāja mums kolchoza ekonomisko stāvokli. Pagājušajā gadā kolchoza ienākums pārsniedz trīs miljonus rubļu. Ienākuma galveno daļu dod soja un lopkopība. Arī dārzs ievērojami palīdz kolchozam ieņemt miljonus. Katrs hektars vīnogulāju devis 20—25 tūkstošus rubļu. Šogad naudas ienākumi ievērojami pieaugs. Kolchozs ir elektrificēts, tam ir savs radiomezģls, labs klubs, bibliotēka, kinoiekārta. Plaši izvērsti celtniecības darbi.

Mums izdevās apskatīt arī Molotova rajona Vorosilova vārdā nosauktā kolchoza dārzu. Šis 18 hektaru plašais dārzs, kas atrodas Suifunas krastā, ļoti maz atšķiras no Popovkas ciema dārza. Tagad par

mūsu ekskursijas vadītāju bija Matvejs Gurejevs.

Katrā vārdā, katrā kustībā bija jūtams, kā viņš mil dārzā. Šo mīlestību pauda arī dārza izskats. Mēs apbrīnojām priekšzīmīgo kārtību un tīrību. Dārzs ir liels, skaists. Tajā aug apmēram 5,5 tūkstoši augļu koku. Ap katru koku zeme uzirdināta un mēslota. Dārzkopja čaklā darba augļi ir bagātā raža. 1955. gadā katrs dārza hektars deva kolchozam 18 tūkstošus rubļu, bet katrs ogulāju hektars — līdz 30 tūkstošiem rubļu. Šogad raža ir vēl labāka. Plūmju, ērkšķogu un jāņogu raža bija tik bagāta, ka augļi un ogas aizsedza visu lapotni.

Matvejs Gurejevs kopj dārzā citādi, nekā to parasti pieņemts darīt. Viņš radoši pieiet savam darbam, lietojot dažādas agrotehnikas paņēmienus. Lūk, raksturīgs piemērs. Siltas dienas Piejūras novadā

iestājas jau agrā pavasarī. Pirmo saules staru siltumā koki atdzīvojas un drīz vien ieslist sārto ziedu kupenās. Taču pavasaris tur ir nepastāvīgs, untumains. Pēkšņi uznāk sals. Reizēm gadās, ka tad, kad dārzi ir pašos ziedos, visu ietin auksta migla. No daudzām ābelēm sāk birt ziedi. Ražai tiek nodarīti lieli zaudējumi.

Kā lai pasargā ziedošos kokus no tā? M. Gurejevs nolēma mākslīgi aizkavēt dažu ābeļu uzplaukšanu. Šajā nolūkā viņš ziemeļi apkāļja tās ar blīvu sniegu, ledu un mēsliem, tādējādi izveidojot aukstu „spilvenu“. Aprīlī, izmantodams izdevīgu brīdi, viņš to noņēma. Koki uzdziedēja nedaudz vēlāk, kad aukstie vēji un migla vairs nevarēja ziediem kaitēt. Neviena ābolu aizmetnis nebija gājis bojā.

Visā zemē kļuvis slavens Budjonnija rajona Lazo vārdā nosauktā kolchoza dārzkopis — novators Jurijs Demčenko. Viņš izaudzējis savam kolchozam augļu dārzu 20 hektāru platībā. Šajā dārzā aug vairāk nekā 20 ābeļu šķirnes. Piecus hektarus aizņem vīna koki.

Starp tiem ir arī dienvīdus šķirnes. Pagājušajā gadā J. Demčenko ieguva 66 centnerus jāņogu no hektara. Dārzkopju pūles tiek labi apmaksātas. Katrs dārzkopju brigādes loceklis tikai kā papildsāmaksu vien saņēma 20 kilogramus vīnogu, 200 kilogramus jāņogu un vairāk nekā 100 kilogramu ābolu.

Tagad Piejūras novadā augļu, ogulāju un vīna dārzi aizņem vairākus tūkstošus hektāru. Piejūras kolchoziem dārzkopība dod lielus ienākumus. Šā novada labākie dārzkopji savus sasniegumus demonstrē Vissavienības lauksaimniecības izstādē.

Izpildot partijas un valdības lēmumu par augļu, ogu un vīnogu ražošanas un sagādes palielināšanu, Piejūras novada darbaļaudis strādā ar vēl lielāku enerģiju. Paies nedaudz laika un Piejūras dārzi ziedēs vēl krāšņāk. Ciemu un pilsētu darbaļaudīm būs pietiekamā daudzumā augļi un ogas, kas audzētas pašu dārzos.

I. Vinogradovs
Vladivostokā

Saimniecības palīdzības ir ienesīgas

Ar pašām pirmajām kolchoza „Imanta“ pastāvēšanas dienām, kolhoznieki noorganizēja vairākas lauksaimniecības palīdzības. Ja pirmajā gadā kāds vēl šaubījās par palīdzības izdevīgumu, tad tagad tādu vairs nav. Praksē tas sevi pilnīgi attaisnojušas.

Vislielākos ienākumus kolchozam dod dārzniecība. Šogad par tirgū realizētiem āboliem un dārzeņiem ienemts ap 150 tūkstošus rubļu. Vēl nav pārdotas 25 tonnas kāpostu, lielāks daudzums burkānu, galda biešu, vairāk kā tonna skābētu gurķu. Tikai šajās dienās uz Rīgu aizveda pēdējo ābolu kravu, tomēr kopīgi ienākumi jau pārsniedz 100 tūkstošus rubļu. Tirgū pārdeva ap 30 tonnu ābolu.

Tagad, kad sniega kārtā jau klāj laukus, dārzkopji rūpējas par jaunā 10 hektaru lielā augļu dārza nodrošināšanu pret apgraušanu. Pie augļu dārza pievestas skujas un tas

apliek katram kociņam. Pavasarī dārzus vēl palielinās, iedēstot vairāku hektaru platībā jaunas ābelītes.

Pērn kolhoznieki no visas dravas ievāca 843,5 kg medu, par kuru ienēma ap 16 tūkstošus rubļu. Caurmērā uz katru pamatsaimi ieguva 42,4 kg medu.

Šī vasara medus ienesumam bija ļoti nelabvēlīga, tomēr zināmi panākumi gūti arī biškopībā. Ja vasaras sākumā bija tikai 32 bišu saimes, tad rudenī to skaits jau sasniedza 44. Tas dos iespēju nākamajā vasarā izdevīgos laika apstākļos iegūt pāri par 1000 kg medu. Tagad bišu drava rūpīgi iezīmota.

Kolhoznieki nav aizmirsuši arī tādus izdevīgus palīdzības kā zivkopību. Arī tai gadu no gada pievērš lielāku uzmanību, jo zivkopībā katrā patērētā izstrādes diena dod vislielāko ienākumu.

M. Zarovs

Jāievēro jauniešiem noteiktais darba laiks

Partija un valdība nenogurstoši rūpējas, lai jaunatnei tiktu radīti visi apstākļi sava talanta un spēju izkopšanai. Spilgts šādu rūpju izpauzums ir šā gada 20. maija PSRS Augstākās Padomes Prezidija Dekrets „Par 6 stundu darba dienu noteikšanu pusaudžiem vecumā no 16—18 gadiem.”

Tomēr vairākos mūsu rajona rūpniecības uzņēmumos maz rūpējas par jauniešu darba apstākļu uzlabošanu, neievēro noteikto darba laiku. Vispirms tas sakāms par Kuldīgas tūku fabriku. Šajā uzņēmumā ir vesela rinda jauniešu, kuri 6 stundu vietā strādā 8 stundas. Tādi ir jaunieši Freiberga, Karpejevs, Poļevska. Jaunietei Fominai ir tikai 15 gadu — viņai pienākas strādāt 4 stundas, turpretī fabrikas administrācija viņu nodarbinā no 6—8 stundām. Par nelikumības novēršanu nav parūpējusies arī arodbiedrības vietējā komiteja (priekšsēdētājs b. Oškalsns).

Nav domāts arī par sadzīves apstākļu uzlabošanu. Tāpēc nav brīnums, ka jaunieši nereti brīvo laiku pavada nelietderīgi, neievērojot sabiedriskās kārtības noteikumus. Nesen administratīvā komisija sodīja jauniešu Karpejevu ar naudas sodu par nepieklājīgu uzvešanu uz ielas.

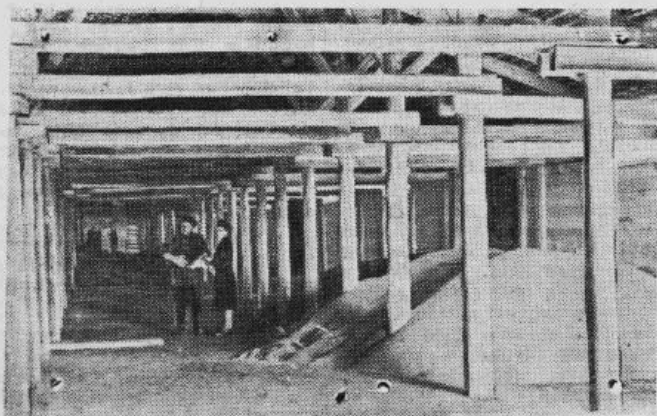
Minētais liecina, ka fabrikas vadībai, sabiedriskajām organizācijām vairāk uzmanības jāvelti jaunatnes audzināšanai.

Pusaudžiem noteikto darba laiku neievēro arī finieru fabrikā „Vulkans”. Jaunietim Benfeldam ir 17 gadu, bet viņš līdz šai dienai strādā 8 stundas. Līdzīgi gadījumi ir arī rajona rūpniecības kombinātā, MRS un citos uzņēmumos.

Viss tas liecina, ka uzņēmumu vadītājiem, arodbiedrību vietējām komitejām vairāk jā rūpējas par darba likumdošanas ievērošanu.

F. Jaunbelzējs,
rajona izpildu komitejas sekretārs

Palīdz šefības kolchozam

ČEĻABINSKAS APGABALS. Ferrokausējumu uzņēmuma kolektīvs sniedz lielu palīdzību šefības kolchoziem Brodokamanskas rajonā. Nesen lauksaimniecības arteli „Zaveti Iljiča” rūpnīcas celtnieki uzcēla jaunu graudu noliktavu. Tās tilpums 1000 tonnas.

Uzņēmumā: jaunā graudu noliktava kolchozā „Zaveti Iljiča”.

(TASS fotokronika)

Grāmatvedībā nedrīkst pielaist nekārtības

Kolchozu, tāpat kā organizāciju un iestāžu grāmatvedības uzdevums ir sekot visam ražošanas procesam un izdarīt stingru uzskaiti, kontrolēt ražošanas-finansu plāna izpildi. Parasti to kolchozā veic rēķinvedis un rēķinveža palīgs, kuri pieskaņoti rūpīgai darbam var pilnīgi veikt kolchoza grāmatvedībā uzlikto pienākumus. Par nožēlošanu tā tas nav dažā labā mūsu rajona kolchozā, bet visvairāk tās sakāms par kolchozu „Sarkanā zvaigzne”, kur par rēķinvedi strādā jau daudz piedzīvojis grāmatvedis b. Upītis ar palīgu b. Janševicu. Pārbaudot minētā kolchoza grāmatvedību, atklājās, ka kolchozā „Sarkanā zvaigzne” grāmatvedības uzskaitē tiek izdarīti nevis pēc vispārējiem noteikumiem, bet gan pēc rēķinveža „īpašas sistēmas”, kurā nav tik daudz jānopūlās, kur var strādāt bez liekas galvas laužīšanas. To drīzāk var saukt par nolaidības un paviršības sistēmu. Lai pārbaudītu vienu algas sarakstu, tad mazākais nepieciešama vesela diena. Vajadzīgs laiks, lai vispirms atrastu pašas algas sarakstu (protams, uz tā nebūs naudas saņēmēja paraksts, tāpat kā uz visiem pārējiem naudas dokumentiem, kas ir „Upīša grāmatvedībā”), tad paiet laiks, kamēr sameklē pārējos dokumentus.

Kolchozs 1956. gadā veica lielus kapitālās būvniecības darbus: cēla liellopu kūti, veica pasākumus elektrifikācijā, meliorācijā, cēla siltumnieci,

bet lai dabūtu zināt, cik katrs no šiem objektiem izmaksājis, cik katrā ieguldīti valsts kredīti, cik kolchoza paša līdzekļi, pēc „Upīša grāmatvedības” to nevar konstatēt. Viņa „sistēma” visi objekti sajaukti. Kad paskaidro b. Upītim, ka vajadzīgs kārtot uzskaiti pa objektiem, tad viņš uzprasa savam palīgam: — Alfred, vai tā tiešām ir? Tu jau vairāk tajos kursos esi gājis. Bet Janševica atbilde pēc ilgas domāšanas bija šāda: — Tā jau nu apmēram būs. Jā, jā, vai tad grāmatvedībā vispār var būt tāds termins „apmēram, vai uz to pusi”? Strādājot grāmatvedībā „tikai uz to pusi” nevar cerēt uz kārtīgu uzskaiti. Jābrīnās, ka priekšsēdētājs b. Lieknis var tiktskaidrībā ar kolchoza finansālo stāvokli un pārējo kolchoza darbību, jo pēc grāmatvedības uzskaites tas nav noskaidrojams. Ne jau rēķinvedis vien vainīgs pie šādās „grāmatvedības putras”. Tāpat vainojams ir arī b. Lieknis, kas neinteresējas, kā grāmatvedis strādā. Ir pat gadījumi, kur priekšsēdētājs atbalsta nepareizu rēķinveža rīcību. Piemēram, gandrīz visi izraksti no valdes vai pilnsapulces lēmumiem, kurus iesniedz, ir fiktīvi un nav atrodami protokolu grāmatā. Uz visiem šiem protokola izrakstiem ir priekšsēdētāja paraksts un zīmogs. Acīm redzot b. Upītis izdarījis secinājumu — ja jau priekšsēdētājs var viens pats pieņemt valdes vai pilnsapulces lēmumus, tad kā-

dēļ rēķinvedis arī nevar rīkoties kā pašam patik.

Līdzīgs stāvoklis ir arī Mičurina vārdā nosauktajā kolchozā, kur gan grāmatvedība ir mazliet labākā kārtībā, bet ar protokolu izrakstiem notiek tas pats kas „Sarkanā zvaigznē”. No lauksaimniecības bankā iesniegtajiem 10 protokolu izrakstiem 8 ir fiktīvi. Kolchoza priekšsēdētājs gan mēģināja attaisnoties, it kā šie protokoli nav ierakstīti protokola grāmatā aiz rēķinveža vai protokolista nolaidības, kaut gan pats labi zināja, ka vispār tādas sēdes vai pilnsapulces nav notikušas.

Laiks būtu mūsu rajona kolchozu priekšsēdētājiem stingrāk kontrolēt rēķinvežus un neatbalstīt viņu nepareizo rīcību. Tāpat ieteicams pašiem priekšsēdētājiem tuvāk iepazīties ar kolchoza grāmatvedības noteikumiem. Ne jau visos kolchozos ir tik slikts stāvoklis kā „Sarkanā zvaigznē”. Daudz var mācīties no kolchozu „Uzvara” un „Latvijas strēlnieku” grāmatvedības, kur viss tiek veikts kārtīgi un pārskatāmi. Tas pats sakāms par kolchoziem „Komunars” un „Traktorists”.

Gada beigās jau vairs tālu, tādēļ ieteicams jau laikus domāt par tās noslēgšanu. Jāsākarto dokumenti visiem kolchoziem, kur vēl tas nav izdarīts.

A. Gudrups,
PSRS Lauksaimniecības bankas
Kuldīgas nodaļas vecākais inspektors

PAŠDARBĪBAS KOLEKTĪVIEM

A I Z S T Ā V I S

Pirmais. (Iznāk pieteikt numuru. Tani pašā brīdī no aizkulisēm iznāk otrs).

Otrais. (Klusu) Semjon Aleksejevič! Semjon Aleksejevič!

Pirmais. (Apgriezies) Kas par lietu?

Otrais. Jūs mani atvainojiet lūdzu, bet ... (uz skatītājiem) Biedri, es tikai uz minūti ... Atļaujiet? (Pieiet pie pirmā, runā jau citā tonī, gandrīz sašutis) Semjon Aleksejevič, es lūdzu jūs dot man paskaidrojumu! Es to tā neatstāšu! ...

Pirmais. (Uz skatītājiem) Piedodiet lūdzu ... (otrajam) Kas noticis?

Otrais. Man nupat teica, it kā jūs esat nolēmuši atbrīvot no darba Teterkinu! Vai tātais nība?

Pirmais. Jā, taisnība. Teterkins izrādījās dzērājs un hulīgans.

Otrais. Ko? Teterkins?! Nevar būt! Nekad neticēšu!

Intermedija

Pirmais. Par nožēlošanu tā tas ir.

Otrais. Nekā nesaprotu! Kur tad viņš pašlaik atrodas?

Pirmais. Milicijas nodaļā.

Otrais. Ku-ur?! (Pārliecinoši) Bie-d-rī, kas tad nu vēl nebūs? Un jūs neaizkavējāt? ... (Ar patosu) Kur paliek jūsu atsaucība pret cilvēku? Kur paliek humanitāte, es jums jautāju? ... Nu, iedzēra cilvēks vienu otru mēriņu — un kas tad tur briesmīgs?

Pirmais. Pie tam tas jūsu Teterkins izdauzīja logu.

Otrais. Kā-ā? Logu izsita? Hm... tas nav labi. Tiešām nav labi. Vispār... cilvēkam, acīmredzot, iegribējās paelpot svaigu gaisu. Es viņu saprotu, es saprotu...

Pirmais. Viņš lietoja rupjus vārdus!

Otrais. Teterkins? Rupjus vārdus? Ai, ai, ai. Lūk, tas patiešām nekur neder. Bet... bet viņš taču bija... kā teikt... ārkārtīgi uzbudinātā stāvoklī. Viņš taču rupji izturējās pats to neapziņoties!

Pirmais. Paklausieties, viņš vasarnīcu nodedzināja!

Otrais. (Acis plaši ieplētis) Va-sar-nīcu? Ko jūs sakāt? Oi-oi-oi! Tas patiešām... te vairs es nespēju... Klusēju, kaut gan vispār... atļaujiet, viņš taču to izdarīja netīšām... Nometa tur piedzēries sērskociņu vai papīrosa galu... Padomā tik — vasarnīcu nosvīdinājis! (Nevēlīgi) Un kā vasarnīcu tad?

Pirmais. Jūsu. Jūsu vasarnīcu nodedzināja.

Otrais. (Galtīgi apskurbis) Ma-nu-?!?

A. Trošņikovs

Uzlabot sanitāros apstākļus pilsētā

Tīrība dzīvokļos, uz ielām, ciematos un pilsētās uzlabo iedzīvotāju labsajūtu, paaugstina cilvēku darba spējas.

Ne mazāka higieniskā nozīme ir arī apstādījumiem. Apstādījumi izdala skābekli, uzsūc no gaisa ogļskābo gāzi un aiztur uz lapām putekļus, līdz ar to attīra un atsvaidzina gaisu. Apstādījumi padara apdzīvoto vietu skaistāku, patīkamāku.

Pēdējos gados arī Kuldīgas pilsētā ievērojami palielinājušies apstādījumu laukumi. Izveidots jauns parks Ventspils ielā, iekārtoti vairāki krāšņi skverīti un zaļumu lauciņi, iestādīts daudz krāšņuma kociņu.

Tomēr nereti pilsētas uzkopšanai, tīrības ievērošanai vēl veltī maz vērības. Sētas un ielas netiek savlaicīgi uzkopotas, atkritumus nesavāc kastēs un neaizved. Bieži vien atkritumi pagalmos uzkrājas lielākā vairumā. Atkritumi var būt kaitīgi cilvēka veselībai, ja tanīs ir iekļuvušas patogēnas baktērijas, starp kurām lielāka nozīme ir zarnu infekcijas (vēdera tifa, paratifa, dizentērijas u.c.) izraisītājiem. Sakaroties ar netīrumiem, kuros atrodas patogēnas baktērijas, var inficēties ar minētajām slimībām. Atkritumi izdala veselībai kaitīgas gāzes. Pārvērtoties putekļos, atkritumu daļiņas ar gaisu nonāk elpošanas orgānos, kairina acu un mutes gļotādu.

Neskatoties uz to, Komunālo uzņēmumu kantora pārvaldnieks b. Markvarts nav nodrošinājis regulāru un plānveidīgu aptīršanu. Rezultātā novērojama atkritumu uzkrāšanās sētās un noliejamo bedrū pārplūšanās, kas vienu otru rei-

zi izplūst pagalmā, izplatot pretīgu smaku.

Maz vērības tīrības un kārtības ieviešanai veltī arī dažādi namu pārvaldnieki, neiesaistot iedzīvotājus sētu uzkopšanas darbā, nekontrolējot sētu darbu. Nepietiekami uzkopj ielas pilsētas centrā un nomalēs, parasti tās slauka tikai vienu reizi dienā — norīta, tādēļ vēlāk radušies dažādi atkritumi paliek uz ielām visu dienu.

Maz vērības tīrībai veltī arī dažādi uzņēmumi un iestādes. Piemēram, Sarkanarmijas ielā pie fabrikas „Vulkans” pārbrauktuves bieži vien sakrājas atkritumu kaudze. Netīrs pagals ir arī Pasta ielā Nr. 1 (Kuldīgas patērētāju biedrības ēdnīca Nr. 1).

Ir arī vairāki iedzīvotāji, kam nerūp tīrība, kā, piemēram, Sarkanarmijas ielā Nr. 51 (Jānis Čičis), Strautu ielā Nr. 1 (Kloks), Kārļa Marksa ielā Nr. 25 (Lagzdīņš) un citi.

Ļoti sliktu iespaidu atstāj daudzos pagalmos dažādas primitīvas būdiņas, kas arī stipri traucē ievērot sanitāros noteikumus. Neskatoties uz rajona izpildu komitejas lēmumu par mājlopu turēšanas ierobežojumu, namu pārvaldes neko nedara, lai vismaz aizkavētu jaunu būdiņu celšanu pagalmos.

Laiks reiz par visām reizēm iestādēm, uzņēmumiem, namu pārvaldēm un Komunālo uzņēmumu kantorim nodrošināt sanitāro noteikumu ievērošanu pilsētā. Namu pārvaldēm un Komunālo uzņēmumu kantorim jāgādā, lai tīrība pilsētā valdītu visu gadu, nevisticākai pavasaros, kā tas pie mums parasti notiek.

M. Grīzāns,
san. ārsta palīgs

Aizrādījums

Turpinās abonementu pieņemšana centrālajiem izdevumiem: „Правда”, „Лесная промышленность”, „Промышленно-экономическая газета”, „Советская культура”, „Советская торговля”, „Труд”, „Строительная газета” un „Учительская газета”. No republikāniskiem izdevumiem pieņem se-

kojošiem izdevumiem: „Cina”, „Советская Латвия”, „Пioneeris”, „Skolotāju Avīze”, „Padomju Latvijas Komunisti”, „Agitatora bloknots”, „Padomju Latvijas Kolchoznieks”, „Karogs” un „Padomju Latvijas Skola”.

Kuldīgas rajona sakaru kantora „Preses Apvienība”

AIZ ROBEŽAS

STĀVOKLIS ALŽĪRIJĀ

Franču varas organi joprojām atsakās atbrīvot Alžīrijas nacionālās atbrīvošanās frontes vadošos darbiniekus, ko tie sagatūstījuši cīņai. Turpinās arī Alžīrijas atbrīvošanās kustības darbinieku vajāšana. Pēdējās dienās arestēti vairāki ne-ka 200 cilvēki.

Laikrakstī ziņo, ka kara tiesa Alžīrijā piespriedusi nāves sodu franču komunistam Fernandam Ivetonam, ko apsūdzēja par piedalīšanos nacionālajā atbrīvošanās cīņā kopā ar Alžīrijas tautu.

Alžīrijā turpinās cīņas starp franču karaspēku un Alžīrijas nacionālās atbrīvošanās armijas daļām.

PALĪGĀ EĢIPTEI

Pēc zinām no Damaskas, uz Kairu izlidojusi Sirijas medicīnas darbinieku grupa, lai palīdzētu saviem eģiptiešu kolēģiem ārstēt ievainotos, kas cietuši bruņotajā agresijā. Grupa ved līdzi lielāku daudzumu medikamentu.

MIERA UN NEATKARĪBAS AIZSARDZĪBAI

Pēc Japānas konstitūcijas aizsargāšanas asociācijas iniciatīvas Tokijā 25. novembrī notika mītiņš miera un neatkarības aizsardzībai.

Programā, kas pieņemta mītiņā, ir prasība vērst plašumā cīņu pret kara asinātāju palielināšanu, pret jaunu kara bazu izveidošanu un līdzšinējo kara bazu paplašināšanu Japānā, par darbaļaužu tiesību aizsardzību atbalstīt Okinavas salu iedzīvotāju cīņu pret amerikāņiem, lai liktu kara bāzes.

Mītiņa dalībnieki pieņēma arī deklarāciju, kurā tie izsaka savu apņemību cīnīties par mieru un savas zemes neatkarību.

ĢENERĀLA BERNŠA INSPEKCIJAS BRAUCIENS SUECAS KANALA JOSLĀ

ANO Ārkārtejo bruņoto spēku pārliecinātā ģenerālis Bernss izbraucis no Kairas uz Portsaidu, kur viņš inspicē ANO Ārkārtejo bruņoto spēku daļas, kas izvietotas šajā pilsētā. Bernss satiksies ar ģenerāli Keitlīju — Anglijas un Francijas karaspēka vīrspāvēlnieku Eģiptē.

(TASS)

Autovadītāji, ievērojiet satiksmes noteikumus!

Latvijas dzelzceļa 9. ceļu distances robežās pēdējā laikā bijuši vairāki gadījumi, kad uz neapsargājamām pārbrauktuvmēm vilcieni sabraukuši automašīnas un traktoros. Tā šā gada 26. oktobrī posmā Grobiņa — Lieģi pasažieru vilciens uz „Šukteru” pārbrauktuves sadūrās ar smago automašīnu. Sadursmē smagi cietuši šoferis un divi līdzbraucēji, bet automašīna sadragāta. Locomotīviem viens riteņu pāris nogāja no sliekšņa un tikai gadījuma pēc necieta pasažieri.

Nesen posmā Durbe — Liepāja uz Ālandes pārbrauktuves preču vilciens uzbrauca traktoram, smagi ievainojot tā vadītāju.

Abos gadījumos par vainīgiem izrādījās automašīnas un traktora vadītāji, kas pirms dzelzceļa sliekšņa šķērsošanas nepārliecinājās par vilcienatūvošanos.

Pēdējā laikā, pastiprinot pārbrauktuvi uzraudzību, novērots, ka ļoti bieži motorizē-

to transporta līdzekļu vadītāji, neievērojot satiksmes noteikumus, šķērso sliekšņu ceļu bez kādas piesardzības. Šādos gadījumos dzelzceļa darbinieki automašīnu numurus paziņo autoinspekcijai, lai vainīgos šoferus varētu sodīt.

Autotransporta vadītāji! Vienmēr paturiet prātā, ka vilcienam, atkarībā no tā smaguma, var apstādināt tikai pēc 500 līdz 800 metriem no bremzēšanas sākuma. Pirms šķērsošanas nepārliecinājies, apstādiniet mašīnu, nepiebraucot sliekšņu ceļam tuvāk par 10 metriem, un tikai pārliecinājies, ka netuvojas vilciens, turpiniet braukšanu.

Ievērojiet, ka pārkāpjot satiksmes noteikumus, jūs apdraudiet ne tikai savu, bet arī to cilvēku dzīvības, kas brauc ar vilcieniem, un ka jūsu neuzmanības dēļ var tikt iznīcinātas lielas materiālās vērtības.

A. Jākobsons,
Latvijas dzelzceļa 9. ceļu distances priekšnieka vietnieks

Kādas filmas redzēsīm decembrī

Kinoteātri „Komjaunietis” redzēsīm padomju mākslas filmu „Dažādi likteņi”. Šī filma stāsta par jauniešiem, kuri beigusi skolu, par pareizās dzīves ceļa izvēli, par pirmajām sekmēm un grūtībām, par prieku un sarūgtinājumu draudzībā un mīlā.

Tai sekos jauna mākslas filma pēc A. Korņečuka scenarija „Pirms 300 gadiem”. Filmā attēlo kādu svarīgu posmu ukraiņu tautas nacionālās atbrīvošanās cīņā, kas aptver 1648. — 1654. gadu notikumus. Izcilā kara vadoņa Bogdana Chmeļņicka vadībā ukraiņu zemnieki dodas kaujā pret Ukrainas kronētā hetmaņa Polocka karapulkiem.

Filma „Pie Čeremovkas” stāsta par Aizkarpātu Ukrainas kolchozniekiem, viņu cīņām un uzvarām pret buržuāzisko nacionalistu bandām. Filma noslēdzas ar ienaidnieka sakāvi un pļaujas svētkiem ziedošā guguļu zemē.

Par ievērojamu itāļu operu komponistu pastāstīs mākslas filma „Džuzepe Verdi”.

Bez tam vēl kinoteātri izrādīs čehoslovaku filmu „Karuselis”, indiešu mākslas filmu „Prāmis”, filmas „Aplenktaji cietoksnī”, „Četrdesmit pirmais”, filmu pēc rakstnieka A. Korņečuka lugas „Spārni” un citas.

Lauku ceļojošā kinorepertuārā decembrī dienviņslavu mākslas filma „Vētra”, ungāru kinokomedija „Liliomfi”, italiešu mākslas filma „Policisti un zagļi”, mākslas filma „Jūra aicina”, „Andrusa laime”, komedija „Trakā diena”, „Slepka vība Dantes ielā”, Kabiles ciemā bez minētajām filmām izrādīs kinokomediju „Aiz universālveikala vitrīnās”, „Ekspresis no Nirnbergas”, „Dzīves ceļš”, komediju pēc V. Šekspira lugas „Divpadsmitā nakte”, dokumentālu filmu „Pa Indoneziju”.

Valentīns Ovečkins

GRŪTAIS PAVASARIS

(42. turpinājums)

— Kas tev ir? — Borzova pielecās pie gultas.

— Pallec, līdzu, spilvenu mazliet augstāk. Lūk, tā, patēcos... Ak, kā man apņims te gulēt!

— Ko lai dara, jāguļ. Labi vēl, ka palikl dzīvs un sāc jau uzlaboties... Ja tu būtu nomiris, Pjotr Iljarionovič, tad man tās būtu līlas bēdas... Cik ilgi vēl tev te turēs?

— Mēnesi, saka, vēl tā jāpagul, bet pēc tam sāksu mācīties ar kruķiem staigāt.

— Christofors Daniļičs paņēma jūsu bojā gājušā šofera ģimeni uz Nadeždinsku, — teica Borzova. — Slevu iekārtoja strādāt darbnīcā pie slīpēšanas darbgalda, bet vecāko dēlu nosūtīja uz kombinātu kursiem.

— Jā?... Cik tad viņam bērnu palika?

— Divi dēli un četras meitas. Līla ģimene... Un tu pat nezini, cik jūsu šoferim bērnu?

— Jā, tā kaut kā nelīdzāca pāprasīt...

Borzova likās, ka Martinova

melnīgnsnēji pelēkā seja mazliet nosarka.

— Sirsnīgs viņš, Dolgušins, cilvēks ar plašu sirdi, — viņa teica, ar vīglu pārmērtumu paskatīdamās uz Martinovu. — Pieļiek tās lielām valstiskām lietām, nepaļiet garām arī kāda vajadzības... Bet mans Viktors Semjoničs, kad sāku viņam pārmest par viņa nentsaucību, viņš man atbildēja: „Es daru tādu darbu, kas tūkstošiem cilvēku relzē atnes labumu. Man nav laika domāt par vieniniekiem.” Un man dažreiz līkās, ka viņam taisnība. Es, maza cilvēciņa, kolchozniece, nesena traktoriste, skatījos tad uz rajona komitejas sekretaru kā uz dievu.

— Nu, bet kā strādā mūsu nosūtītie biedri? — Martinovs novirzīja sarunu uz citu pusi. — Kā Rudenko? Prokurors?

— Prokurors savā stilā arī iesāka. Viņam kolchozs arī nav labāks par „Ausmu”. Novēda līdz galem to revīziju, kuru tu vēl nozīmēji, mūsu revīzori tur raknājas veselu mēnesi. Bija tiesa,

atklāts process. Cilvēkus piecus nācās izslēgt no partijas. Nekas strādā Andrejs Semjoničs, nečikst! Kā izmocijas, iznervozējās tāni partijas aktīvā, no tā laika, lai varbūt arī, skumst pēc savas bijušās kancelejas, bet neizrāda to. Ar dusmām ķeras pie darba. Bet kolchozniekiem sapulcē pateica tā: „Strādāšu pie jums trīs gadus. Apsolot pacelt kolchozu, panākt piecus miljonus lēnākumu, izaudzināt šini lalkā no vietējiem kadiem labu priekšsēdētāju, tādu, kurš strādās, kolchozs slidēs uz leju — atsauciet mani, tad jau palikšu pie jums visu mūžu. Bet Rudenko laiku nenoteica, viņš tieši pateica: „Strādāšu pie jums par priekšsēdētāju līdz nāvei, ja vien paši neaizdīsiet.” Varvara Fjodorovna paņēma cukurbiešu posmu. Malacis viņam sieva, Pjotr Iljarionovič. Ja visiem priekšniekiem

būtu tādas sievas! Jautra, vienlīdīga. Nekādas uzpūtības, nenozēlo un nepieņem, ka bijusi rajona pilsētas priekšnieka sieva. Jā, un arī veselība viņai atļauj strādāt tīrām. Ne katrs vīrietis var celt tādu mūsu ar gaudiem, kādus viņa ceļ pie sējmašīnas. Ivans Fomičs tur sāka no sadzīves jautājumiem. Pārdeva priekšsēdētāja „Pobedu” — tā jau arī nebija nekāda „Pobeda”, bet izsmiekls, kolchozniekiem uz izstrādes dienām nekā neveda, bet priekšsēdētājs braukāja ar „Pobedu”, tai aizgāja visi gada ienākumi no lopkopības, — pārdeva to un par saņemto naudu iekārtoja brigādēs mazbērnu novietnes! Tas ļoti patika kolchozniekiem! Labu vagonu iztaisīja traktoristiem, izdalīja celtniecības brigādi to dzīvojamā māju remontiem, kuras jau pavasarī bija sliktas, bet remontu vērtību — uz trīs gadiem nomaksa kolchozniekiem. Pareizi iesāka. Un pie viņa un arī pie Nečipurenko cilvēki strādā ne sliktāk kā pirmindas kolchozos. Pavisam nedaudz vajag, Pjotr Iljarionovič, lai visi kolchoznieki izietu darbā. Vajag, lai viņi ticētu savam vadītājam, redzētu, ka ir vērts strādāt, ka viņu darbs nav veltīgs, tas neiet uzdušā.

— Par citiem arī runā, ka viņiem labi velcas, — teica Martinova. — Partijas rajona komiteja saņēmusi vēstules no kolchozniekiem, kurās tie slavē priekšsēdētājus, Trubicins man atnesa. Vispār, var skatīt, ka tikai divus aizsūtījām nevelkamīgi — Bivalču un Korjaginu. Nu, ko, arī tos tagad pārbaudījam līdz galam. Pareizi, profams, izslēdza no partijas Bivalču. Par viņu taču nevar teikt, ka viņš neprastu izvilkt kolchozu. Viņš pat nepamēģināja vilkt, Pirkstu nepakustināja! Nedomāju, ka rajona komitejas birojs nebūtu apstiprinājis partijas organizācijas lēmumu. Ko?

— Jā, Medvedjevs, ja grib kaut kādu jautājumu izdabūt, sauc biroju nepilnā sastāvā, tikai tos, kuri viņu atbalstīs.

— Strādāt neprot, bet uz vilībām jau velks. Vai tiešām viņš aizstāvēs Bivalču? Kādā tam motivā? Vienlīdīgi tā, aiz spītības? „Ne tā, kā jūs gribat, bet tā, kā esi!” Kā Mitins strādā? Kā viņš ar Medvedjevu?

(Turpinājums sekos)

Redaktors A. Blūms